

ita quidem quod idem Archiepiscopus et successores sui et ecclesia Nicosiensis de prefatis prestria et terra cum omnibus et singulis supradictis possint facere quicquid velint idest donare, vendere, obligare vel alio modo concedere cuilibet persone tam ecclesiastice vel religiose quam etiam seculari sine molestia et contradictione mea heredumque meorum et omnium personarum sine aliquo servitio libere ac quiete.

In cuius rei testimonium presens privilegium fieri feci ac impressione sigilli mei plumbei communiti.

Testes huius rei sunt; - Johannes de Ibellino dominus beriti, Johannes dominus Cesarie, Johannes de Ibellino minor, Balianus de Ibellino, Balduinus de Ybellino, Guillermus Vicecomes, Arnesius de Gibeletto.

Datum Nicosie per manum Bonnasali de Aldo Cancelarii Regni Cipri. Anno incarnationis dominice MCCXXXIII mense decembris»³⁹.

Ο ΒΑΣΙΛΕΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΔΩΡΙΖΕΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Λευκωσία, Απρίλιος 1239

«De ordinatione unius assisie per Regem super bonis ipsius regni.

In nomine patris et filii et spiritus sancti amen. Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris quod ego Henricus dei gratia Rex Cipri dono, concedo et confirmo in perpetuam elemosinam Deo et ecclesie Nicosiensis pro anima delecti consanguinei mei Hugonis de Ibellino ducentos bisantios albos annuatim assignatos super omnibus redditibus casalis quod appellatur Morfites tempore arearum videlicet per totum mense Augusti annis singulis persolvendos; si quid autem defeceret ad solutionem prefactorum bisantiorum totum defectum assigno eidem ecclesie super omnibus aliis redditibus mei regni Cipri, dicta vero ecclesia pro predicta elemonina debet habere et tenere perpetuo unum sacerdotum pro anima predicti consanguinei mei divina officia celebrantem. Ut autem predicta omnia plenum robur habeant firmitatis presens privilegium ac sigillo meo plumbeo sigillari. Huius rei testes sunt: Balianus de Ibellino, dominus Beriti et contestabulus regni Cipri; Johannes de Ibellino; Baldoynus de Ibellino; Guido de Ibellino; Arsenius de Gibeletto.

Actum Nicosie anno incarnationis dominice MCCXXXIX mense Aprilis.

Datum per manum Bonuasali de Aldo regni Cipri cancellarii»⁴⁰.

23

1234-1619. Διοικητικά και νοταριακά έγγραφα. Χάνδακας [λ, ι].

Κ. Τσικνάκης (επιμ.), *Il miglior vino del mondo. Το κρητικό κρασί στις αρχαικές πηγές της Βενετοκρατίας*, Γάζι Ηρακλείου 2005, σσ. 19-29, αρ. 1-7· σσ. 33-41, αρ. 1-5· σσ. 49-52, αρ. 1-3· σσ. 61-70, αρ. 1-6· σσ. 83-90, αρ. 1-5· σσ. 94-95, αρ. 7· σσ. 105-106, αρ.

39. σ. 492, αρ. 38.

40. σσ. 498-499, αρ. 45.

1-2· σσ. 115-116, αρ. 1· σ. 121, αρ. 3· σ. 127, αρ. 1· σσ. 139-147, αρ. 1-6⁴¹.

24

μεταξύ 1236 και 1247. Απογραφή ακινήτων του βασιλείου της Κύπρου. Κύπρος [λ].

Ευτυχία Παπαδοπούλου, «Οι πρώτες εγκαταστάσεις Βενετών στην Κύπρο», *Σύμμεικτα* 5 (1983), σσ. 309-315.

25

1243-1244. Παραχωρήσεις φέουδων από το λατίνιο αυτοκράτορα της Κωνσταντινούπολης. Θεσσαλονίκη, Κωνσταντινούπολη, Νεγροπόντε, Ρώμη [λ].

R.-J. Loenertz, «Les seigneurs tiersiers de Négrepont de 1205 à 1280», *Byzantion* 35 (1965), σσ. 267-270, αρ. 1-2.

26

1243-1450. Νοταριακές και διοικητικές πράξεις σχετικά με την οικογένεια Γκίζη και τη δράση της στην περιοχή του Αιγαίου. Αβινιόν, Αθήνα, Άνδρος, Βενετία, Κέα, Μύκονος, Νάξος, Νεγροπόντε, Σέριφος, Τήνος, Χάνδακας [λ, ι].

R.-J. Loenertz, *Les Ghisi. Dynastes Vénitiens dans l'archipel, 1207-1390*, Firenze 1975, σσ. 187-275, αρ. A1-A100⁴². σσ. 276-296 αρ. B1-B7· σσ. 298-312, αρ. B9- B16.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΟΓΗ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ.

ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΗΣ

Τήνος, 1400, 3 Αυγούστου

«Serenissimo et excellentissimo domino nostro, domino Anthonio Venerio, Dei gratia inclito duci Venetiarum etc. Nuy Franchi e Grexi pizoli e grandi de lisola de Tine, fideli seruiduri dela serenitade uostra, inchinemo la excelentia uostra et recomandemose.

41. Πρβλ. σχετ. λήμματα 19, 64, 122 του παρόντος. Για τα ελληνικά έγγραφα βλ. Παπαρρήγα-Αρτεμιάδη, Αρναούτογλου, Χατζάκης, *Περίγραμμα*, λήμμα 101.

42. Το υπ. αρ. 87 έγγραφο έχει επαναδημοσιευτεί και στο Παπαδία-Λάλα, *Venetiae quasi alterum Byzantium*, σ. 219, αρ. 6 (πρβλ. σχετ. λήμμα 134 του παρόντος). Το υπ. αρ. A. 100 έγγραφο έχει επαναδημοσιευτεί στο Μ. Φώσκολος, «Οι απαρχές της καθολικής εκκλησίας στην Τήνο», *Anno Domini* 2 (2005), σ. 302, αρ. 3 (πρβλ. σχετ. λήμμα 250 του παρόντος).